

BEREGI ÚJSÁG

POLITIKAI HETILAP, VÁRMEGYEI ÉS TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

Kiadja a szerkesztőség.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Beregszász, Árpád-utca 5. szám.

Felölös szerkesztő:
Dr. Bálint Jenő

Szerkesztő:
dr. Balkányi Aurél

Előfizetési ár:
Egész éven 2 kor. Községek részére 5 kor. Egyes szám ára 20
Hirdetési díjak: megállapodás szerint.

Beteg állapotok.

Minden alkotmányos államban a parlament üléséhez csak jót és hasznost várnak. A köztudat természetesnek találja ha nemzet bizalmának leleplezésével a haza javára működnek a nemzet tevékenységüket a nép erkölcsi és anyagi jólétének emelésére fordítják.

Sajnos mi e tekintetben is kivételt teszünk, mert az adott viszonyok között, mi örvendezünk, ha a képviselőház működése szünetel és így legalább nem vagyunk tanúi annak a sivárságnak, annak a torzalkodásnak, annak az egyéni érvényesülési mániának, mely közállapotainkat annyira jellemzi. A mi képviselőknél nincsen kezdeményezési bátorsága, egyrészt mert a miniszterek iránti, az émeltségig terjedő alázatossága, másrészt pedig a Felségnek közjogunkba becsépszett előleges jóváhagyási joga már eleve illusoriusá tesz minden üdvös eszmét, úgy, hogy a mi képviselőházunk nem egyéb, mint egy felsőbb és legfelsőbb akaratnak expositurája.

Távol áll tőlünk annak vitatása, mintha a mi képviselőink egyénileg és ad personam nem volnának becsületes emberek, de az közismert dolog, hogy a hatalom birtokosai, mint egy tulvilági lénynek tekintetnek, kiknek akaratára minden önértet csirájában megöli, kiknek kegye és jóakarata a poli-

tikai élet minden terén dominál és így érthető, hogy sokan beszédüket eleve közlik a miniszter urral, valjon nem talál-e benne kifogásolni valót.

Kétségtelen hogy ez nem egyéb mint szemfényvesztés, mert idelelt büszkén verik a mellüket, hogy nyílt ülésben az ország színe előtt kivágták a rezet, pedig az a beszéd jól megvolt fésülve és csendesesen jóváhagyva, minek természetes következménye, hogy a pártagnak legkurucabb felszólalása nem egyéb mint handabandázás, melynek a közéletben semmi nyoma nem marad és semmi hatással nincs közállapotaink bar mily iránybani fejlesztésére

Most előtérben van az önálló nemzeti bank kérdése. Ennek nemzeti alapon megoldása a függetlenségi párt becsületbeli kötelessége. Ezt hangoztatta Simkótól kezdve Máthé Lászlóig mindenki és minden függetlenségi jelölt erről a tárgyról perorált a boros hordón, a jelölési gyűléseken és program beszédekben és mégis most, hogy a bank felállítása égető kérdéssé vált, a képviselők egy csekély töredékét kivéve, a nagy többség varakozó álláspontra helyezkedett, persze mintegy varázsütésre elfelejtették annyszor tett ígéreteiket s fogadalmaikat és úgy tesznek, mint Bodóné mikor a bor árát kérték.

Több mint bizonyos, hogy nem lesz önálló nemzeti bankunk, hár mindegyik tudja, hogy ahhoz feltétlen

jogunk van és mindegyik meg van győződve, hogy a bank felállítása absolute semmi féle nehézségbe nem ütközik, ámde mit ér mindez, ha a miniszter, ha Bécs nem akarja, pedig azt is jól tudják, hogy a mely nemzet nem rendelkezik önállóan saját pénzügyeivel, az ebben az iminens gazdasági kérdésben gyámság alatt áll és nélküli az állami suverenitas és függetlenség minden atributomát.

Nálunk nem szoktak a dolog lényegébe behatolni, minden kérdést csak megkerülik és midőn már kitérés nincs előállanak valami hig keverékkel, mely se nem árt, se nem használ, ezzel a háborgó kedélyek lecsillapulnak, a lelkiismeret megnyugszik és minden egyes honatya úgy érzi, hogy sikerült neki a hazát megmenteni, pedig lelke mélyében meg van győződve, hogy egész szereplése nem egyéb mint hazugság és ámitás.

Nem kell ahhoz jós tehetség, hogy akkorára, a midőn a bankkérdés dülőre kerül, azok is, kik most vérben forgó szemekkel és gladiator állásban embert ölni készek, mint a felszálló köd fognak eltűnni a küzdterről, ellenben a már az ajtón kopogató hadilétszám felemelése, semmit mondó, de vitézkötéses nemzeti engedmények árán biztosan meg lesz szavazva, ha nem másképen, hát a fuzió segítségével. Mi választók pedig csak azután fogjuk törülni szemeinket, hogy miként is történhetett ez meg.

„BEREGI ÚJSÁG” TÁRCÁJA.

Margit naplójából.

Kedd, jun. 2.

Van az emberben egy szükség, a melyet úgy neveznek: szerelem; mulhatatlan emlékek okozója azon kor számára, melyben a szív már fáradtnak látszik. S ilyenkor a mult regényességéből vett hüebb emlékek ujulnak fel, hogy mosolyogva azon, a mi volt, ne szóljunk többé örömről, bánatról, ne többé virágról, melynek összetépett szirmai ugysem emlékeztetnek másra, mint mulandóságra, megsemmisülésre.

A szív ifjan is agg lehet. Így korai dék hosszú nyomokat hagyhat maga után, melyeknek szomorú sejtelmek, hitnélküliség a következményei. Nem szólok magamról, mert bennem nem lehetett még rommá az, mit hitnek neveznek: bennem a mult eseményei átszűrődtek s a mi így maradt, az épen titka annak a szívnek, melyben egy két muló vihar nem pusztított el mindent.

Péntek, jun. 5.

Fukar volt a teremtés a szívek ado-

mányozásában: csak egyet adott mindenkinek, hogy azzal éljen és szeressen egyszerre. Mért nem adott kettőt? tán jobb volna, vagy a legrosszabb. Az érzőt kitepném, hogy álmódosásra, szerelemre, féltékenységre soha, de soha ne késztessem a másik, mely az életet adja — de közönyre, hideg kötelességekre is tanít — megmaradna ugyanis, hogy fontartsa a testet, benne egy üres lelket s egy érdekhajhászó agyat, mely idővel megkásásodva leesik a földre, hogy megtrágyázza a földet. De minden embernek s köztük nekem is csak egy jutott, mely éltet és szeret. Ha kitepném a szerető részét, vele jönne a másik is: elmulnék, nem lennék többé. Fejfám, ha nem is rothadna el, a sok gaztól és kórótól nem találná meg senki. Eh bolondság. Látom ugyanis jövőmet. Csendes magány boldog emlékek; ez lesz az enyém. Így fogok élni egyedüli reményem teljesülésének, A világ talán kinevet, de mit nekem ez a világ s vele minden olyan ember, kinek szívet nem adott az Isten. A milliók között talán még is csak lesznek olyanok, kiknek hasonló sors vigasztaló szavakat ad ajkukra. Jó emberek ne tegyék, ne szóljatok. Minek az. Sirmi nem fogtok látni, panaszkodni nem fogok s hogy a szívem fáj, azt nem érzi más.

Szombat, jun. 13.

Hosszu, boldog, szenvedés nélküli álmom volt, melyben két szív szeretett . . . Fölébredtem s mindent, a mit kikeletnek, virulásnak, örökké megmásíthatatlannak tartottam, hazugságnak tartanék! Mintha temetőt kísérteties fejfákat s azokon olyan furcsa betűket láttam volna. Néztem a betűket s szemem nem lábadt könybe, mert azt hittem, hogy hazudnak; láttam virágot s nem gondoltam arra, hogy ezek csak a rothadás helyét takarják el. Voltak örömeim s nem tudtam, hogy azokkal a mulandóság csak szívem sebeit fedi. S ha könnyek jöttek a szemembe nem fájdalom facsarta ki azokat, hiszen akkor még a tapasztalás nem örködött álmaim mellett. A lélek még tudott akkor hinni s nem lehettem-e boldog, ha föltekintve az eget láttam? . . . Nem tudtam, hogy szerelmeim csak tapasztalataimat gazdagítja, míg összes reményeim hat lábnyira a föld alatt összpontosulnak. S ez mind csak álmom . . . Éreztem, hogy ez lesz a sorsom, éreztem, hogy a kincset, melyet annyi sóvárgás után végre mégis megtaláltam, elviszik tőlem? s nem tudták, hogy a szívemhez nőtt s vele kiszakítottak minden örömet a földön. Mi nekem az élet? Mintha agyamnak idegszállait

Városi tisztújító gyűlés

E hó 22-én választotta meg Beregszász város képviselőtestülete tisztviselőit 1909. jan. 1-től számítandó 6 évre.

Az eredmény? Arról eszünkbe jut hogy a római császárság utolsó éveiben Caracalla császár a senatus által kedvenc hátilovát választotta meg consulnak. Hogy a caesarismus ezen örülete után nemsokára megbukott a császárság, arra a történelem tanított bennünket.

Bár nálunk is a lelkek felszabadulásának előestéje lenne a mi kis cézárunknak ez a legutóbbi autokratikus cselekménye, akkor talán bele is tudnánk a választások eredményébe törődni.

Hogy még nagy a praetoriánusok tábora? Nem tesz semmit. Azok úgy is csak addig érzik magukat jól a bálvány árnyékában a míg az szilárdan áll, de a legelső ingásnál szétszaladnak mint a sülyedő hajó patkányai.

A tiszti ügyészi állásról van szó. Varga Lőrincz 19 éves tisztességes becsületes munkásságát honorálta a képviselő testület azzal, hogy a legelső alkalommal kibuktatta abból az állásból, a melynek az ő tisztelt és becsült személye kölcsönözte a diszt és a méltóságot.

Hiszen megérdemelte ezt Varga Lőrincz az bizonyos. A ki 19 éven át csak jó-ságéről, becsületességéről, mindenki iránt tanusított előzékenységéről tett tanuságot, arra igazán nem adhatja szavazatát Beregszász város „intelligens” polgársága, mert annak a trónján ülő Caracalla egy szemöldök rándítása vagy mosolya nagyobb ajánló levél, mint közbecsülésben eltöltött 19 esztendő.

Lelkük rajta.

A részletes eredmény egyébként a következő:

Polgármester egyhangulag Gáthy Zsigmond.

H. polgármester Kovács Lajos, mérnök Méhes Samu, pöntárnok Tóth László, ellenőr Soltész Endre közfelkiáltással.

Városi gazda Balla Samu 66 szavazattal Szabó Péter 10 szavazatával szemben.

Közgyám lett 5 szótöbbséggel Gara Márton, Kovács Albert kisebbségben maradt. II. számtiszt Kovács Albert, III. számtiszt Szenkovszky Gyula, végrehajtó Szabó Béla lett egyhangulag.

Irnok lett szavazattöbbséggel Szarka Péter, Orosz István és Guthy László ellen.

A tisztújító gyűlésen dr. Gulácsy István alispán elnökölt.

Becsapott (?) vármegye.

Erre a hangzatos címre mindenkinek figyelmessé kell lennie; mindenkinek, — még olyan kicsinyke emberkének is, a kik nem üthetnek minduntalan tultengő önteltséggel

egyenként tépné valami, vagy a pokol vilá-gosságát gyújtott volna benne, hogy menjek messzire, ki a világból. Adj erőt tovább élnem Adj egy emléket s néha egy könnycseppet, ha már szerelmet nem adsz. Még küzdhetek. Erőt fog adni az a tudat, hogy voltak boldog óráim s legyen velem az, mit az ég akar, csak azt ne mondó, hogy nem szeret-telek.

Ha átokra nyílik ajkad egykor, mondó rá, mert elátkozott csak az, kinek vágya-akat adott végzete s hozzá tetetudenséget. Szánj meg, de ne vigasztalj. Egy gyönyörű-séges álom, egy tapasztalás ahoz, hogy ál-mom nem jelentett semmit. Ha megtanultál lemondani s mást szeretni, ki jobban meg-érdemli, mint én, emlékezz legalább rám s mondó, hogy rövidke boldogság volt, melyből minden öröm elpárolgott... Vigyázz, hogy e párak könnycsepekké ne változzanak át. Én neked fogok élni; egy kódarab, egy fű-szál, egy elszáradt kóró, melyet a szél határ-ról határra kerget, minden, minden rólad fog beszélni nekem. Menj s vidd magaddal min-denemet, de enged remélnem azt, hogy szomorú napjaimnak legalább annyi vigasz-jusson, hogy szánakozva gondolsz rám. Lát-

mellükre, mondván: „a vármegye? az én vagyok!

Nem maradhatok szótlán én sem, mid-őn a „Beregi Ujság” legutóbbi számában megjelent cikk nyomán azt látom, hogy a vármegye akkor lenne igazán becsapva, ha azt hinné, hogy a borsavölgyi vasut a vár-megyére nézve (ez alatt mindig és minden-ben a nagyközönséget értem) „becsapást” jelent.

Senkisésem őszintébb hive nálamnál e közérdekű bírálat szabadságának és e tekin-tetben csak két korlátot ismerek el joga-sultnak:

a bírálat hangja ne legyen szertelen;
a bírálat ne legyen hevenyészett, alap-talan.

A fennebbi cik mind a két korlátot átlépi, vagy átugorja s így nem tesz szolgálatot a közérdeknek és a bírálat sza-badsága eszméjének.

A most megnyílt Borsavölgyivasut köz-intézmény lévén, bizonyára tünni fogja, sőt vesetői és létesítői egyaránt szívesen is fo-gadják a gyakorlati élet követelményei nyo-mán felhangzó esetleges criticát; de arra a vasut létesítői és vezetői épenséggel nem szolgáltak rá, hogy róluk olyan hangon be-széljünk és írjunk, mintha működésük célja és eredménye egy virágzó vidék tönkretétele nem pedig egy elhagyott vidék gazdasági életének fejlesztése lenne.

Ha a támadó cikk írója tudná, vagy csak sejtene is, minő önfeláldozó munkába került ennek a kicsiny, de nagy horderejű vasut megépítésének biztosítása?

Ha csak sejtene, hogy üzletileg mennyire silánynak tartotta ezt a vállalkozást a finan-cirozó bank, s hányszor akart attól vissza vonulni?

Ha sejtelve lenne arról, hogy — má-sokat nem említv: — mily meleg szeretetére egy fajszeretettől áthatott férfinak (Szabó Jenő) volt szüksége ennek a beregvármegyei első vicinálnak ahoz, hogy ez a kis vasut megépüljön?

akkor tudná az is, hogy „ünneprontó” kísérlete ép oly kevéssé szolgálja a közér-deket, mint az igazságot!

„Ünneprontó”-nak kell neveznem a méltatlan és igazságtalan támadást, mert ünnepe van a vármegye egész lakosságának, de főként ünnepe van a vármegye egész lakosságának most, midőn évtizedes — áb-ránd számba ment — vágyak teljesültek, — midőn a vármegye legelhagyottabb vidékén megjelent a gazdasági fejlődés első hirnöke, sz első füstölő mozdony.

Hála és elismerés érte az építés ve-zetőinek, hogy minden eléjük gördített akadályt leküzdve megvalósították azt, amit 10 évvel ezelőtt a legmerészebb felvidéki ember még reményleni sem mert!

lak-e még, nem tudom; csak újabb szenvedés kezdete volna. De ha utaid egykor arra vezetnének, hol a ciprusok és szomorufüzek ágai áhítva intenek, tekints föl az égre s gondold, hogy lelkünknek az a része hal-hatatlan, mely szeretett.

Hétfő, jun. 29.

Szerelem, nagy a te hatalmad! Kincs, gyönyör, minden te benned lakozik s a mi kinszenvedést rejtegetsz, az is csak azért van, hogy szépségedet annál inkább lássam. S mi volna velem, ha te kiköltöznél belőlem. Mi volna számomra a csillagfény, mely most annyi enyhülést ad? Lidérc, mely a hinárból rémitget: pokoli vilá-gosság, mely az emberi agy gonoszságaira vet fényt, hogy rejtve csak a vakok előtt maradjon az, a mi vissza-vonást, lelketlenséget és szívürességet hir-det számításból, élni vágyásból. „Hisz az érzés elrodhasztója az agyvelőnek, meg-akasztója az élni tudásnak, sirját ásva meg mindannak, a mi a dicsőség és hírnév lajtor-ját a halhatatlanság küszöbéhez támasztja, melynek eléréséhez üres lélek, kihalt érzések kellene.” — Rideg földi vágyak, melyek a szív jogait számításán kívül hagyják, bennem visszhangra nem találtak. Egy réti virág

Ha elmúlik az ünnepi hangulat, szíve-sen belemegyek a meggondolatlanul odado-bott vádak cáfolatába, de most ünnepeljünk, diszitsük kis vasutaink mozdonyait virággal és ne dobáljuk azokat sárral, mert lehet annak, akinek nagy ünnep pl. egy császár jubileum is, de nekünk, a felvidéknek vasu-tunk megnyílt még annál is nagyobb!

Budapest, 1908. dec. 22.

Barta Ödön,

a felvidéki vál. kor. orsz. képv.

VEGYES HIREK.

— **Uj ügyvéd.** Dr. Friedman Samu, ki mint ügyvédjelölt városunkban hosszabb ideig működött az ügyvédi vizsgát Budapes-ten kitűnő sikerrel letette Irodáját a nagy-bazár emeleti helyiségében (a Reichard-féle gyógyszerházzal szemben) január hó 1-én fogja megnyitni.

— **Eljegyzés.** Halmos Sándor helybeli adótsízt, jegyűt váltott Katz Ignác he ybeli tekintélyes birtokos leányával Ilonkával.

— **Meghívó.** A beregszászi polgári olvasóegylet 1909. év január hó 10-én, az „Oroszlán”-szálloda átalakított és villanyvilá-gítással berendezett nagytermében, saját könyvtára javára, jótékonycélú zártkörű tánc-mulatságot rendez. Beléptidij személyenként 2 korona. Kezdeté este 8 órakor.

— **Bátyu.** A bátyui vasuti állomás tudvalevőleg nemcsak forgalmas vasuti csomópont, hanem a veszélyvonatokon utazó közönségnek a legkellemetlenebb várakozó helye talán az egész országban. Az utas, ha ide ér, mielőtt tovább zónázhatná, egy fél órától harmadtél óráig tartó várakozásra van itt kárhóztatva. Ez pedig már magában is elég kellemetlen dolog, de valósággal kinossá válik az által, hogy a várakozónak nincs hol kényelmesen és nyugalmasan eltölteni az időt. A harmadik osztályu váróterem nem más, mint bűzös korcsma, ahol pálinkától hangulatos alakok inzultálják az odaszorultakat és a jegyet váltani menőket, mert hiszen a jegyosztó ablak is ebbe a helyiségbe nyílik. A másadosztályu váróterem nemcsak szűk hely, hanem annyira lakályosság nélkül való hogy a pálinka áruló asztal híján kívül alig különbözik az előbbitől. Hátra van az éterem. Ennek a belső kép: ugyan elég vonzó, de ez is szűk, füstös hely. E tarthatatlan állapotok mellé még az a kelemetlenség is járul, hogy vonatindításkor a türelmetlenné vált közönség amint kisiet a peronra, nem tudja, melyik vonatba üljön be, mert nincs jelző tábla, amely arra figyelmeztesse. Így aztán gyakran előfordul, hogy Munkácsra indulók Beregszasz felé mennek és viszont. Az előbb említett bajokat ajánljuk az igazgatóság, az utóbbit pedig az állomásfőnök figyelmebe,

kelyhe, melyen a naptényben tündöklő viz-csepp rezeg, egy pacsirta dala még mozgásba hozzák a szívet, hogy benne minden érzés egy kielégítő után vágyakozzék, a ki kérdé-seire felelet, kinjaira enyhület kétségségbe-esésében megnyugvás.

Boldog, kinek ilyen sors jutott.

*

Kedd, jun. 30,

Egy sóhaj szállt ki a lelkemből, tudja az ég miért s megkönnyebültem. E sóhajjal eltűnt belőlem minden, mit rejtett bánatnak, féltékenységnem mondott a szerelem szava. Mi történt vele? Nincs többé: Tán eljutott ahoz a műhelyhez, melyben a szebb érzések ércéből judáspénzt vernek? Engem nem boldoggá, boldogabbá tett.

harminc főnyi csapatok törnek egymás élére. Veszedelmes és főként fárasztó hadjárat lesz ez. Minden bokor, minden szikla, minden patak medre, minden padlás nyílás, ablak kapufélféll ellenséget rejthet, amely orozva, célozva küldheti belénk a golyót. De amit a montenegróiak tudnak, azt talán tudjuk mi is. De jó az Isten, talán jót ad. Hátha nem is lesz háború?!

F. A.

CSARNOK.

Gubora Vince a házmester.

Gubora Vince urat, akinek megéneklése lantom hurjait ezennel fölajzom, szülővárosomban ismertem meg, amikor ott atyafilátogatóban jártam. Látogatásom valóságos sertésvész jelleggel bírt: amennyiben tiszteletemre annyi disznó hullott el a faluban, akár egy kisebbszerű járvány alkalmával. Ilyen családi ünnepről bandukoltam szállásomra egy gyönyörű este, amelyet nyájasan világított meg a hold. Kisvárosokban ugyanis a közvilágítást egészen a holdra és a hóra bizzák, mert utcai lámpások nincsenek. De azért a községi képviselőtestület a közvilágítási pótdótot hűségesen kiveti és behajtja.

Egyszerre éktelen káromkodás és gajdolás ütötte meg a fülemet és a fordulónál belém ütközött egy sötét alak:

— Kutyafeikom láncos lobogós terringette! — kiáltott ez az atyafi. — Mért nem tér ki az embernek? Mi az ördögöt ténsereg ilyen későn az utcán? Jóravaló ember ilyenkor már régen otthon kuksol. Mert a gyehenna fészkes fenekére taszított kifordított subája Pontius Pilátusát a bagóért táncoló keserves édes öregapjának!

A meglepetéstől alig tudtam szóhoz jutni. Micsoda? Még ez a szemtelen fickó kérdezi tőlem, hogy mit máskállok ilyen későn az utcán? De mire felocsudtam az álmétködésemből, már akkor ott habuckoltam a hóban. Az éji vándor beletaszított az árokba, maga pedig folytatta az útját, szörnyen méltatlankodva, hogy micsoda falurossza, vagy tolvaj lehet az, akivel az ember éjjeltájt találkozik a csöndes falu békességes ölében?

Másnap elpanaszoltam az esetet a főszolgabíró urnak s a sokat ócsárolt közigazgatás dicséretére legyen mondva: ki is derítették az éjszakai támadó kiletét. A káromkodás volt a különös ismertető jele. Olyan nem tudott senki káromkodni három határban, mint Gubora Vince. Gubora Vincét alaposan meg is büntették. Ez a Gubora Vince volt, aki ezután nemsokára beállított hozzám.

— Alázatos szolgája vagyok a nagyságos urnak. Nem tetszik már reám emlékezni.

— Nem biz én.

— Én vagyok az az ember, aki karácsony előtt Nagyságodat odahaza csufol leposzkondiáztam és a hóba taszítottam.

— Ugy? Örvendek a szerencsének.

— Részemről a szerencse. No hát, meg is szenvedtem érte. A főszolgabíró ur ugyan elverte rajtam a port. Nem vette tekintetbe az enyhítő körülményeket.

— Miféle enyhítő körülményeket?

— Hogy aznap nagyon el voltam keseredve. Tudniillik, aznap is épen elítéltek szintén azért, mert más valakit is legazembereztem.

— És a hóba taszította.

— Nem. A sárba. Akkor nem volt hó. Ősz volt és nagy volt a sár.

— Akkor hát én még jobban jártam, mert csak a tiszta hóba estem.

— Határozottan. Hígyje el nagyságos uram, hogy én valósággal megbűnhődtem már a multat és jövődöt. Annyit üttem már becsületsértésért, verekedésért, közcsendháborításért apránként a börtönben, hogy azért már egy rablógylökosságot is elkövethettem volna.

— Szép. Hanem hát miben lehetnék szolgálatára?

— Tetszik tudni meguntam a csöndes falusi életet. Feljöttem Budapestre s mivel más ösmerősöm nincs az egész nagy városban, hát fölkerestem nagyságodat, hogy protezsáljon be valami jó hivatalba.

Ez a bizalom határozottan meghatott.

— Nagyon szívesen kedves Gubora. Az ember ugyanis rendszeren olyanokat protezsál, akiket nem ismer. De hát mihez ért ön voltaképpen? Micsoda az ön foglalkozása, eltekintve attól, hogy a hóba és sárba taszítja az embereket?

— Eleinte furvélér voltam, de ott kellett hagynom a gyöngyéletet. Azt mondták, hogy nagyon csunyául káromkodom.

Ez aztán a nagyszerű gyerek! Ugy káromkodik, hogy még a furvézerek se túrték meg maguk között!

— Azután beállottam csendőrnök. De onnan is kikoptam, mert ott meg azt vetették a szememre, hogy nagyon goromba vagyok.

Eszembe jutottak a csendőrök vallatásai. S ez a fickó még csendőrnök is goromba! Miféle hivatalba fog ez hát beilleni?

— Ugy gondoltam hát, hogy Budapestben nagyon beválnék házmesternek. Mondhatom, hogy rendszeren tudnám tartani a lakókat, azt a nyöszörgő kirelajzumit a sok éhenkórász partájának!

Helyeslően bólintottam. Ez az ember már is házmester. Pokoli ötlet támadt a fejembe. Épen akkor stájeroltak ki a volt lakásomból. Tudtam, hogy a volt háziuramnak házmesterre van szüksége. Leültem és a legmelegebb hangu levélben ajánlottam neki Gubora Vince urat, mint a rend és erély mintaképét.

Gubora Vince nagy hálálkodva távozott. Én pedig a kieléjtett bosszuvágy érzetével aznap este nagyot ittam az asztaltársaságommal. Éjfélfel vetődtem haza s mikor a borotva éles szélben, odakünn táncoltam a fagyban, a Gubora Vince stílusában kezdtem emlegetni magamban a házmesteremet. Milyen különös természeti tünemény is egy fővárosi házfelügyelő! Mikor a lakó csenget, kevés kivétellel, időszaki sükettségbe esnek. Annál jobban ki van náluk fej lödve a tapintás érzéke. Sötétben is észreveszik, amikor az ember tizfillérest nyom a markukba huszfilléres helyett.

Végre fölhangzott a kapu alatt a megváltó csoszogása; a zár csikordult, a berkaszárnya nehéz kapuja feltárult — s kit világított meg előttem az éji lámpa barátságos fénye? Gubora Vince ur vigyorgó ábrázatát.

— Ezer millió ördög! Hát maga itt van?

— Itt. Tetszik tudni, nem tudtam elszakadni a nagyságos urtól. Megkértem az itteni házmestert, hogy ő foglalja el az üresedésben levő helyett, én pedig elfoglaltam az övét.

Mondhatom, hogy a dermesztő hidegbee is melegem lett erre a kilátásra, hogy Gubora Vince legyen a Cerberusom. De aztán megvigasztalt a remény, hogy ha az új házfelügyelő éreztetni is fogja általam már ismert jó tulajdonságait a többi lakóval, velem szemben bizonyára gyöngéd kimélettel fog bánni. Hiszen nekem köszönheti a hatalmát, amivel bizonyára rettenetesen visszaog élni.

Azonban már egy görög bölcs megmondta, hogy az ember élete a csalódások folytonos láncolata. Hogy melyik görög bölcs mondta, azt nem tudom. Aki kíváncsi rá, olvassa el a görög bölcsök-összegyűjtött műveit. Ugyanis, amikor egy néhány nap mulva reggeli utáni sétából hazatértek, éktelen láрма verte fel a rengeteg bérház udvarát. Mind a három emelet lakója, cselédje, ijedten csöndült ki a folyosóra s gonosz kárörömmel hallgatták a házmester urat, aki az udvar közepén állva, eresztette ki a hangját.

— Hallja maga nyuzott pófajú pernahajder! Hát ilyenkor kell porolni? Ne merje

többé kihozni azt a rongyos pokrócot, mert ki veszem a keziből a porolópalcát és úgy kiverem a hátán a Kukorica Jancsi nótáját, hogy csak úgy járja hozzá a majomtáncot! Hogy tepnem ki azt a vörösre festett macskabajsát annak a göthös tintanyaló gazdájának!

Föltekintettem az emeletre. Az én legényem állott ott s még a porolópálca is csaknem sóbálynynya dermedt a kezében. A házmester ur az én pokrócomat és az én bajuszomat inkriminálta.

A rágalom felbőszített. Mert ha valakire azt mondják, hogy festi a bajsát, az lehet valóság. De hogy valaki, ha már festi, hát épen vörösre fesse, az nyilvánvaló rágalom.

Azonban el akartam kerülni a botrányt. Szégyenkezve surrantam fel az emeletre s rögtön felhívtam a házmestert.

— Micsoda dolog ez Gubora? Miért csapott maga az én legényemmel ilyen botrányt?

— Miért? Mert nem akarok szegényezni a nagyságos urnak. Nagyságod beajánlott a háziurnak, hogy nagyszerűen rendszerben tartani a lakókat. Nohát rendszerbe is tartom, fogadom azt a hétesillagos.

— Az helyes. De talán én velem egy kis kivételt tehetne, nem? Mert én nem akarok erősebb kifejezéseket használni, de az mégis gázság, hogy így bánik a jótevőjével.

— Kérem, kérem. Én, mint ember, nagyságod iránt örök hálával viseltetem. De mint házmester, nagyságodat is úgy ráncba szedem, hogy itt-ott szedi össze magát!

És még azt mondják, hogy az antik római jellemek kihaltak. Ime, ez az ember is egy valóságos római! Bárcsak jelen lett volna Pompéjben, mikor a Vezuv kiöntött.

Mégis igaz hát a közmondás, hogy aki másnak vermet ás maga esik bele. Én vermet ástam az én volt háziuramnak és nyakig estem bele a verembe. Azaz hogy az én nyakamba esett a házmester.

Egyebet azonban nem tehettem, mint hogy türtem a rabigát a berkaszárnya többi lakóival egyetemben. A háziurat egyesült erővel ostromoltuk meg, hogy a rettenetes zsarnoktól szabadítson meg, de hiába. A háziur ünnepélyesen kijelentette nekem, hogy örökre le van kötelezve, amiért az én révémen ilyen mintaházmesterhez jutott. Hálája jeléül föl is emelte házbéremet. Ezt a sorsot különben a többi lakó sem kerülhette el, akiket Gubora ur mind szörnyű stájerolással bosszulta meg magát azért, mert az ő szürét ki akarták tétetni.

Meg kell azonban jegyeznem, hogy Gubora ur mégis hozott fel magával a faluról valami enyhítő körülményt. Ez az enyhítő körülmény egy szöke, kékszemű angyal volt, aki reggelenként úgy buvott elő a szűk és homályos házmesteri lakásból, mint a fa odvából az aranyhajú erdei tündér. A bájos tündér a házmester-kisasszonyok a szokásos pályáját választotta; tiz lépésre érzett rajta az orosz szénillat és a jövő nagy primadonnája, Mikor azonban velünk találkozott, szemét szerelmesen lesütötte, amiből láttam, hogy a szemem nagyon is ki van nyitva. Egy ízben egymás mellé kerülünk a villamos vasuton, amikor megkérdeztem tőle:

— Nagyságod tehát a csillagok felé törekszik?

— Igen, — mondá szerényen — de azért a jövő minden dicsőségét elcserélném egy édes otthon melegéért.

Ismét lesütötte a szemét és hallgatott. S ha ez a hallgatása nem lett volna elég beszédes, megértette velem a helyzetet az, hogy Gubora ur az utóbbi időben feltűnően nyájas volt hozzám. Még a kapupénz ellen is tiltakozott.

— Kerem, kérem, öntől csak nem fogok elfogadni kapupénzt.

Rajtam a hideg borzadály futott végig. Timeo Danaos et dona ferentes! Világos:

— **Antalóc.** Amint biztos forrásból értesülünk a miniszterium az antalóczi erdő vételt megsemmisítette.

— **Forró vízbe esett.** Marinka János tiszakereszturi lakos János nevű 3 éves gyermeke f. v. december hó 12-én egy fazékban állott forró vízbe esett, minek következtében belehalt. Gondatlanság az anyát terheli.

— **Farkas a vonat előtt.** December 13-án éjjel a Körösmező felé haladó személy vonat közvetlen a nagybocksói vasut állomás előtt egy hatalmas farkast gázolt el. A mozdony vezető látta amint a farkas a Tiszán keresztül egy juhok cipelt s a vasuti töltésen átakart menni de itt terhével elsiklott s a vonat elűtötte. Nap nap mellett előfordul hogy a kümben nagy és népes és így elég zajos községben a fenevadak garázdálkodnak. Ugyilátszik ezen duvadak nagyon elszaporodtak a község környékben, hajtó vadászatokkal kelene őket pusztítani mert így bizony az utcái haladó ember élete nincsen biztonságban.

— **A vetélytárs.** Neuman Lipót gyertyánligeti szabósegéd 15-én este egy ismerősnek kapuja előtt állott, egyszer csak valaki hátról revolverrel rálőtt. A golyó átlukasztotta a kalapját. A sötétben nem látta a lövöldözőt de mivel egy csinos leánynak ucvarol, akinek mások is tették a szépet, azt hiszi, hogy valamelyik vetélytársa akarta megölni.

— **A vadászó tárgédíaja.** A tiszahogdáni völgyben, egy sziklán halva találták Nikoles Fedor notorius vadászot. Kilőtt fegyvere nem messze tőle a hóban hevert. A halotton csupán zuzódási sebek voltak, mely körülmény arra enged következtetni hogy valamelyik magasabb szikláról zuhant alá s így lelte halálát. Érdekes hogy a halott vadászot, aki legalább négy öt napig hevert a hóban a vadallatok nem bántották, pedig arra felé igen sok farkas kóborol.

— **Humor az iskolában.** A tanár ur izzadva magyarázza a keményfejű nebulóknak, hogy mi különbség a cselekvő és szenvedő ige között. Mikor már azt hitte, hogy a kellő számú példák után tudni fogják, felszólítja az egyiket.

No N. mond egy cselekvő igét.

N. Utók.

Tanár: Nagyon jól van hát alakítsd át a cselekvő igét szenvedővé.

N. (gondolkozás után.) Én sirok.

Tanár: Mondj N. egy szenvedő igét.

N. Meghal.

T. Hát miért szenvedő ez az ige mit gondolsz?

N. Mert az alany szenved.

— **A szülei gondatlanság áldozata lett.** Tekeházán e hó 9-én Gérus András egyetlen 2 és fél éves kis lánykája. Ugy a sülők mint a velők lakó nagymama példás gondatlanságból mindahárman ott hagyták a szobában egymagára kis leányukat, aki is valószínűleg játszás közben a tűzhöz fértözött s mire a szülők bementek, a kis leányt összegeve találták, ki is nehéz sebeiben pár óra múlva kiszenedett. Az apa napokkal előbb kezén súlyos fejsze vágási sebet kapott fa hordás közben, melyet bent kellett ülni vagy feküdni és a szerencsétlenség ideje alatt ő is különös véletlenség folytán ott hagyta a házát. Gondatlanságukat nagy lelki fájdalommal fizették meg, melyet szeretett kis leányuk elvesztése okozott nekik. Bár szolgálta intő példának a többi vigyázatlan gyermekes szülőknek az az eset.

— **Apa után fia.** Mezőgecse község e hó 17-én birájává Frischman Bertalan mezőgecsei földbirtokost választotta meg kinek atyja 18 éven át haláláig viselte községében a birói tisztet.

— **Hirdetmény.** Közhir:é teszem, hogy a m. kir. földmívelésügyi miniszter ur a hozzá bejelentett eladó szűz takarmányokról szerkesztett kimutatást hozzám megküldötte és hogy ezen kimutatás az érdeklődő gazdaközönség által hivatalomban 1909. év február hó 1 napjáig a hivatalos órák alatt megtekinthető. Beregszász, 1909. év február hó 18-án. Gáthy, polgármester.

Angol-kór.

Ama kiváló és koncentrált, a mely a SCOTT-féle Emulsió-ban foglaltatik, táplálja a csontokat, s azokat keményekké és egyenesekké teszi. E szer hatása alatt a csontokat körülvevő hus egészséges és szilárd lesz.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelmebe venni.

Az általános egészség a SCOTT-féle Emulsió

hatása alatt, rohamosan javul és az angolkóros gyermekek ép oly rózsás és viruló arcszint kapnak, mint az egészségesek. Az orvosok állandóan ajánlják a

SCOTT-féle Emulsió

használatát.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 fill.

Kapható minden gyógyszerárban.

— **A hölgyvilág nem használ** zsiros kenőcsöt, vagy krémet, hanem csupán kristalint, egy növényekből összeállított kristálymasszát, mely a bőrt széppé és vakító fehérre varázsolja, szeplőket, vimmerliket és májfoltokat eltávolít, a ráncokat elsimítja és az ifjúkori üdéséget visszaszerzi. Kapható mindenütt. Vezérképvelet Magyarország részére Budapest, Baross-utca 91. Egy próbadoboz ára 50 fillér, üvegdozozé 3 korona. Kristalinszappan 1 K. Kristalinpuder 1 kor. Póstaí szétküldés naponta.

Hiradás a montenegrói határról.

Trebinje 1908. december 20.

Négy nap óta itt fekszem a trebinjei spítalban. De azért világért se tessék azt hinni, holmi alattomos montenegrói golyóbis érintette szívem burkolatát. Nem a! Akármit is irnak a hazai újságok, montenegrói katonát, s bandából valót, sem Ófelségének Nikitának „hadseregéhez” tartozót nem volt még szerencsém látni. Járnak ugyan erre felé montenegróiak elegenden, de nagyobbára asszonyok, akik kofálkodni jönnek ide és potom áron árulják a csirkét, a tojást és a kecske tejet, a montenegrói almát. A férfi a fegyverét ott hagyta a határállomáson s úgy jön be fegyvertelenül a városba, hogy tudadjon a montenegrói sziklás földek sovány termékein. Olyan jámborok, olyan alázatosak, hogy az ember mindent elhinné róluk, csak éppen azt nem, hogy ezek bátoroknak valamit kezdeni a nagyhatalmu monarchia ellen. Ki sem hinné az ember, hogy mégis csak veszedelmes legények ezek a nyílt arcu, cingár, bugyogós emberek, akikkel nem tanácsos a montenegrói hegyek között találkozni. Dacára a háborus készülődéseknek, a határ mentén lakó montenegróiak ma is zavartalanul jönnek át közénk, hogy termékeiken tudadjanak, úgy látszik ebből élnek s ha valóban kiút a háboru, ezek a szegény ördögök meg lesznek fosztva keresetüktől. A változás eddig mindössze csak az, hogy a montenegrói jövevényeknek csak a déli órákig szabad határunkon innen tartózkodni, akit ebéd után is itt találunk, azt rövid uton kitoloncolják s nem szabad többé megjelenniök a városban.

Folytassuk ott, ahol elkezdtem. „Hogy kerültem én a spítalba? Hát csak úgy, hogy egy éjszakai őrjáraton, kint a hegyek között lepottyantam a szikláról s a mint az orvos konstataulta, jobb lábamon a bokacsont megrepedt. Nagyon sajnálom, hogy itt kell hevernem a hevenyészett kórház rideg falai között, mert odakünn gyönyörű az idő, olyan mint nálunk március vége felé. Hideg van, de hónap, jégnek még hire-hamva sincs itt. A magyar anyák ne féltsék a fiaikat a téli hidegtől, ha csak golyó nem éri őket. meghalni itt bizonyára nem fognak. Vagyunk itt katonák szépszámmal, nap-nap után újabb és újabb századok és zászlóaljak masiroznak keresztül a városon, ki Bilek, ki Gerga, ki Banjaluka felé. Ugy látom a legtöbb Magyarországból való. Ugy látszik az osztrák katonaságot csak akkor masiroztatják Boszniába

ha már nagy lesz a baj. Meg is kérdeztem a minap a főhadnagyomat, ki jóra való tiroli fiu.

— Főhadnagy ur, miért, hogy csupa magyar ezredből egészítik ki a tizenötödik hadtestet?

— Önkéntes ehez magának semmi köze de ha mégis tudni akarja, hát megmondom. Az ausztriai helyőrségeket más ellenség ellen tartjuk fenn.

— No ez ugyan nem igaz, — gondoltam magamban. Más ellensége a monarchiának ezidőszerint nincs, mint a montenegrói, a szerb meg a török.

Annyi tény, hogy a magyar fiuknak idelent most gyöngyélete van. A koszt jó, gyakran kapnak bort, a dolog meg semmi, vagy igen kevés. Öröm látni, hogy a kecskeméti, komáromi, pécsi, esztergomi és pesti fiuk, hogy össze barátkoztak már az idevaló fehér néppel. Hire-hamva sincsen itt a komor gondolatoknak, meiyek háborus időkben emészti a ketona lelkét. Nem törődünk mi biz a háboruval már csak azért sem, mert meg vagyunk győződve róla, hogy ha komoly fordulatot venne a dolog, egy hét alatt levonnók egész Montenegrot. A határ mentén vagy 35.000 főnyi katonaság van összpontosítva. Ennyi katonából vagy ezer őrjárat, vagy montenegróiasan, ezer banda telik ki és ha ezek egy napon elárasztják a fekete hegyeket, elgázolnak minden ellentállást.

Az udvarról új bakanóta hangzik. Alighogy idejötték a magyar fiuk már megszületett az új dal. Így szól:

Fekete hegyekből száll
Fekete madár,
Szegény magyar baka szive
Fáj, fáj, fáj.

Messze estem tőled én
Szóke anyalom,
Itt is lenne szeretöm,
De nem akarom.

Magyar lánynak párja nincs,
Mert csókra való,
Pállott száju bosnyák lány
Nem nekünk való.

A nóta szomruan kezdődik, de annál furább a vége, azonban a bakának ez mind-egy. Nem gyakorol irodalmi kritikát, dalolja, mert jókedve van. A lakosság igen barátságos hozzánk. Laknak itt vegyesen, mohamedánok, szerbek és horvátok, de egyik fajtan sem vettem észre, mintha ellenséges szemmel néznének bennünket. Kávéházakban korcsmákban egyébről sem tárgyalnak, mint az új rendről, az ugynevezett alkotmányról amit kaptak, a háboruról alig esik szó. Persze azért nagy kérdés, hogy miként fognak viselkedni, különösen a szerbek, ha az első hivatalos puskalövés elhangzik a határon. Egy kapitány, aki már négy esztendő óta időzik Boszniában és alapos ismerője a viszonyoknak, azt mondotta, hogy veszedelmes ravasz nép ez a boszniai szerb, amely még most is Szerbiát tekinti igaz hazájának és a Belgrádban trónoló Pétert igazi királyának. Ezekkel az emberekkel alighanem meg fog gyűlni a bajunk. Érdekes, hogy a tiszturak milyen barátságosan bánnak a legénységgel. Egy durva szó el nem hangzik a felebbvalók részéről s a fegyelmi büntetés a legkritikább esetek közé tartozik. A tiszturak el-el tréfálnak velünk és dicsérgetnek bennünket. A goromba subordinációnak itt se hire, sem hamva. Most csak nyájas és barátságos subordináció van.

Igy várjuk mi magyar fiuk Boszniában a szent karácsony ünnepét. Szeretnők, ha a szeretet és béke dicsőéges ünnepét jó keresztényekhez illően még békekességben ülhethnénk meg. Hogy teljesedni fog-e a kívánságunk, azt nem tudjuk. Olyan a mi sorsunk itt, hogy nem sejtethjük, mit hoz a holnapi nap. Ma még mulatnak, idogálnak Trebinjében, Bilekben, Gorkában és a többi határmenti állásokon a magyarok, de holnap lehet vonulunk már a hegyek közé, hogy megkezdjék a legkülönösebb és legérdekesebb háboru egyikét, amelyekben nem hadseregek állanak hadsereggel szemben, hanem hus,

Még azokat is, akik éveken át mást használtak, meghódította a valódi

ERŐ

SÓSBORSZESZ,

mert mindazt egyesíti magában, amit egy igazán jó és hatásos házi szerzől várni lehet. Öre az egészségeknek, fertőtleníti, erősít és edzi az izmokat, fájdalomcsillapító. Páratlan mint szájviz, haj- és bőrápoló szer.

Szükséges minden háztartásban.
Kapható mindenütt 30 fill., 40 fill., 1 és 2 koronás üvegekben.

Postán 10 kis üveget 3 koronáért küld utánnvétel vagy a pénz előzetes beküldése után

Kosmos labororium Győr.

Kapható mindenütt.

Főraktár Beregszászban:

Hausmann Ch. és Fianál.

Nincs még grammofonja?

Akkor siessen mielőbb vásárolni Ignác fényképész műtermében Beregszászban, a hol olcsót és jót kaphat. Óriási lemez raktár. Előnyös lemez csere.

A fénykép a legszebb alkalmi ajándék
Ignác Géza modern fényképészete Beregszász

Karácsonyra alkalmas ajándék a fényképező gép. o o Kapható Ignác fényképész műtermében Beregszász Szakszerű tanítás ingyen

Tisztelettel adom a n. é. közönség b. tudomására, hogy a Goldstein és Friedländer fakereskedő cégből kiváltam és a

Közgazdasági bank által helyben felállított faraktár intézését vállaltam el, ahol a nagyérdemű közönség faszükségletét a legnagyobb pontossággal szolgálhatom ki. Tisztelettel:

Friedländer Miksa

Vásárosnaményban a piac-téren egy üzlethelyiségeknek kiválóan alkalmas lakóház és mellékhelyiségek belsejével együtt eladó. Értekezhetri lehet Sziberth Ferenc községi jegyzővel.

Eladó

a beregszászi vasuti állomás és közvetlen a város mellett, az országut mentén egy áttelepített téglagyárnak megmaradt prés- és gépháza, különösen **gyár létesítésére alkalmas,**

kéménnyel, lakóházakkal, szinikkel, esetleg 2-3 hold területtel. Bővebb felvilágosítással szolgál:

Kont Manó, téglagyáros.

Dr. Vajda Géza szemorvos szemgyógyintézete

Miskolcon a sanatorium és vizgyógyintézet felső épületében.
Rendelés hétköznap d. e. 11 és d. u. 3 órákor.

Az eperjesi népbank kályhagyára

értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy az eddig fennálló szerződését Markovics József urral megszakította és a jelenlegi képviselőt Mermelstein és Kroh uraknak adta át és egyúttal ajánlja a legjobb hírnévnek s mindenütt közkedveltségnek örvendő tűzálló fehér

chamotte-agyagból gyártott kiváló minőségű díszes kiállítású **cserepkályhák és kandallók** felette jutányos árban. — A gyári szerelőnk által felállított kályhák használhatóságát és jóságáért feltétlen felelősséget vállalunk. Kizárólagos képviselő és raktár Mermelstein és Kroh Beregszász, Petőfi-u. 4. sz. (Löwy-féle ház). Képviselőnk kívánatra mintákkal és költségvetéssel szolgálhat. Régi kályhák átrakása és javítása jutányosan eszközöltetik.

Mielőtt személy-, jelző- v. építési KÖLCSON

iránt intézkednék
kérjen díjtalanul prospektust.
MELLER L. EGYED
BUDAPEST IX., Lónyai-utca 7.
Telefon! Interurban 46-31.

A dr. Schmidt G. főtörzsorvos és physikus által feltalált híres **fülölaj** megszüntet gyorsan és alaposan időközi süketiséget, fülfolást, fülzugást és nagyothallást még idült esetekben is. Kapható a 2 frt. palackban / használati utasítással
Grósz Nagy Ferencz, gyógyszerész, Debreczen
Kossuth-utca 8. szám

„ANGYAL” gyöngyvirág-crém.
Hozzávaló szappan ára 1 korona.

Szeplőt, májfoltot

es mindennemű arctisztatlanságot pár nap alatt eltüntet az

„ANGYAL” GYÖNGYVIRÁG-CRÉME a bőrnek fehér, üde színt kölcsönöz.

Kapható: Reichard Jenő

„Angyal” gyöngyvirág-crém. szertára. Beregszász (Bocskai-utca.)

„ANGYAL” gyöngyvirág-crém. Gyöngyvirág hölgypor ára 1 kor

ROYAL

KÁVÉHAZ, ÉTTEREM, SZÁLLODA
Beregszász.

Az előkelő közönség találkozó helye. — Mérsékelt árak